

Dohrmann (FP):

Det er egentlig ganske fantastisk. Alle ved, at der har fundet nogle omfattende tyverier sted ude i lufthavnen, derefter kommer ministeren og beder om, at en del af det personale, der er ansat derude, får lov til at foretage visse kontroleftersyn, og det modsætter først og fremmest socialdemokratiet, fulgt af de andre venstrefløjspartier, sig. Hvis interesse er det egentlig, man varetager? Er det fagforeningsinteresser, eller er det tyveknægtenes? Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at få afklaret her. For det burde da være meget, meget naturligt, at det personale, som er ansat derude, selvfølgelig har lov til at foretage de nødvendige kontrolforanstaltninger.

Ændringsforslag nr. 2, som går på, at det kun skal være en forsøgsordning i 2 år, stemmer vi selvfølgelig imod. En lovgivning som denne behøver ingen forsøgsordning. Det er helt naturligt, at det personale, der er ansat derude, får denne bemyndigelse.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Jeg kan sige til hr. Dohrmann, som jeg sagde i mit første indlæg, at den kontrol, der i dag kan laves i lufthavnen, ikke vil blive ændret i kraft af, at man giver politimæssig myndighed til portvagterne. Det er jo oplyst over for udvalget, at ingen nægter at lade sig visitere, når de bliver stoppet af portvagten; kun i 20 tilfælde måtte portvagten tilkalde politi eller toldvæsen, og ingen vil forsøge at smutte ud i det øjeblik, portvagten har tilbageholdt dem. Det er de rent politimæssige undersøgelser og efterforskningen, som er politimæssige opgaver, som man ikke skal overlade til portvagter. De kontrolforanstaltninger, som hr. Dohrmann taler om, er allerede til stede og behøver altså ikke at blive politimæssige.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg er også vidende om, at der i dag er ankommet et brev, altså afsendt i går. Jeg har ikke set det endnu, eftersom min mødedag begyndte kl. 8.00, men indholdet af brevet er nu oplyst her i salen. Derfor finder jeg det nødvendigt at svare på det. Det er nævnt, at de pågældende organisationer ikke er blevet hørt i sagen. Det er vigtigt for mig med

det samme at slå fast, at dette er ikke korrekt. Den pågældende organisation er hørt i 1982 og svarede ikke på brevet. Det er altså under den forrige regering og den forrige trafikminister, at denne organisation er hørt. Man fandt det ikke nødvendigt at svare på henvendelsen, angiveligt – jeg ved ikke, om det er den begrundelse, man også vil oplyse over for udvalget, det må de om, men så vidt det er oplyst for os – fordi man kunne se, at forslaget ikke kunne nå at blive fremsat i den samling alligevel. Jeg synes, det er en mærkelig handle måde fra et fagforbund, der får en fuldstændig normal opfordring til at ytre sig om et lovforslag, at man bare arkiverer det lodret og siger: nå, men det bliver måske først til næste år.

Dette lovforslag har siden været fremsat to gange i fuld offentlighed og har fået en for et lovforslag af denne art meget vidtgående offentlig omtale. Hverken i samlingen i fjor eller i denne samling, altså indtil foraftenen for andenbehandlingen, har samme fagforening følt sig foranlediget til at besvare det brev, de fik i 1982, eller på anden måde henvende sig før nu. O.k., bedre sent end aldrig. Men jeg vil altså bare gerne have klarlagt dette: der er spurgt, men der er ikke svaret. Der er ikke nogens interesser, der er forbiset; min forgænger i embedet har sørget for, at det er sket, som det burde.

Jeg vil godt sige til hr. Ole Henriksen, at det er helt misvisende at tale om politimæssig myndighed til de pågældende medarbejdere. Det er der ikke tale om, og det ved hr. Ole Henriksen også udmærket. Det er en tilsnigelse at benytte udtrykket »politimæssig myndighed«. I så fald måtte man jo også sige, at det vågtpersonale, som foretager det personlige sikkerhedscheck – altså på personer, der skal flyve i indland og udland – er tillagt politimæssig myndighed. Det ved hr. Ole Henriksen at de ikke er, og dog foregår det tusindvis af gange hver evig eneste dag – her ikke over for biler og laster, men over for personer og deres påklædning og deres krop. Det har folketetinget godkendt nu i mange år. Det er for øvrigt det samme system, som findes mange andre steder, og der er ingen, der har stillet krav om, at det skal være politiuddannet personale, der skal foretage disse ting.

Nu siger hr. Ole Henriksen, at der har ikke været ret mange tilfælde. Nej, men det er